

Ποδονόφη, Ἰδίο, Ἡρακλείου, Λυκοβρύσεως Ἀμαρουσίου, Μαγκουφάνας, Κηφισίας, ἧς μέγα μέρος ὑπάρχει ἤδη ἐστρωμένον. Ἡ ὁδὸς αὕτη λίαν γραφικὴ θὰ ἐπέτρεπε τὴν ἀνάπτυξιν νέων συνοικισμῶν καὶ θὰ ἐλάφρυνε τὴν κυκλοφορίαν τῆς ὑπαρχούσης ὁδοῦ.

Πρὸς αὐξήσιν τῆς ἀσφαλείας τῆς κυκλοφορίας δὲν ἀρκοῦν μόνον οἱ κανονισμοὶ τῆς κινήσεως τῶν ὀχημάτων, πρέπει καὶ τὰ ἐμπόδια νὰ ἀρθῶσι. Τοιαῦτα εἶναι γωνίαι κλιμακωτοῦ.

Ἐπίσης μέγιστος κίνδυνος εἶναι οἱ στύλοι τοῦ τροχιοδρόμου εἰς τὸ μέσον τῆς Λεωφόρου Κωνσταντίνου τοῦ Διαδόχου, οἵτινες εἶναι πρόξενοι διαρκῶν δυστυχημάτων εἰς τοὺς ἀντικανονικῶς ἐπιβαίνοντας τῶν τροχιοδρόμων καὶ καὶ εἰς τὰ ὀχήματα, οἱ στύλοι οὗτοι δέον νὰ τοποθετηθῶσι ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ. Τὰ ἐντὸς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς τμήματα τῶν σιδηροδρόμων Πελοποννήσου καὶ Ἀρσίσης νὰ περιφραγθῶσι ἵνα παύσωσι τὰ κατὰ κανόνα συμβαίνοντα ἀτυχήματα. Διὰ τὸν σιδηροδρομὸν Ἀττικῆς τὸ πρόβλημα εἶναι δυσκολώτερον εὐτυχῶς ὅμως ἀπὸ Ἀττικῆς μέχρι Ὀμοιοῦς ἢ γραμμὴ τὸν φυλάσσεται πυκνῶς.

Τέλος πρέπει νὰ δοκιμασθῇ τύπος ὁδοστρώματος διὰ τὸ μεταξὺ τῶν τροχιοδρόμων περὶ τὰς ράβδους διάστημα. Διότι οὔτε ἡ ἀπλή σκυρόστρωσις οὔτε ἡ ἀσφαλτος ἀντέχει γινόμενων λάκκων οἵτινες φέρουσι μεγάλα ἐμπόδια εἰς τὰ ὀχήματα. Μία συνέπεια τῆς χρήσεως τῆς πίστεως εἶναι ὅτι παρουσιάζεται ἀνάγκη νὰ προστατευθῇ τὸ κέντρον τῆς πόλεως ἀπὸ τῶν ὑδάτων τὰ ὁποῖα κατέρχονται ἀπὸ τοῦ Λυκαβητεοῦ, κατὰ τὰς ραγδαίας βροχὰς αἵτινες χαρακτηρίζουσι τὸ κλίμα μας. Πράγματι ἀφ' ὅτου τὸ ἀδιαπέραστον σύστημα τῆς πισσοστρώσεως διεδέχθη τὴν παλαιὰν διαπεραστὴν εἰς τὸ ὕδωρ σκυρόστρωσιν τὰ ὄμβρια ὕδατα δὲν ἀπορροφῶνται ὑπὸ τοῦ καταστρώματος τῶν ὁδῶν ἀλλὰ τουναντίον ἔνεκα τῆς λειότητος τῆς ἐπιφανείας διαρρέουσι με ταχύτητα ἐπιταχυνόμενα μεγάλως καὶ ὡς ἐκ τούτου προξενοῦσι ἰσχυροτάτας διαβρώσεις καὶ κατακλύζουσι με ἄμμους καὶ χάλικας τὰ κάτω σημεῖα ἢ τὰ σημεῖα ἀλλαγῆς διευθύνσεως τῶν ὁδῶν. Διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ μελετηθῇ τεχνικὸν ἔργον συνιστάμενον εἰς τάφρον περὶ τὸν Λυκαβητεὸν ἵνα τὰ ὕδατα τοῦ λόφου μὴ διοχετεύωνται ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐπὶ ὁδῶν ἀλλὰ διοχετεύωνται ἐπὶ ὁδῶν καὶ ἀπάγονται εἰς τὸ ρεῦμα τῆς Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας, εἰς τὸν Ἰλισσὸν καὶ τὸ ρεῦμα Κυκλοβόρου κλπ. Οὕτω μόνον θὰ πάσῃ ἢ κατὰ κανόνα ἐπερχομένη νῦν διακοπὴ τῆς συγκοινωνίας τῆς πόλεως κατὰ τὰς ραγδαίας βροχὰς ἀνοίξεως καὶ φθινοπώρου, πράγμα μὴ

ἀνεκτὸν εἰς μεγάλην πόλιν καὶ θὰ ἐπέλθῃ σοβαρὰ οἰκονομία περὶ τὴν συντήρησιν.

Πολλὰ δύνανται νὰ προστεθῶσι ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τοῦ Λόρδου Μονταγκιού ὀφ Μπωλιέ ἀνακινουμένων ἰδεῶν, ἐν γόσει πρὸς τὰ ζήτήματα τῶν ὁδῶν ἐν Ἑλλάδι, ἰδίᾳ τὸ πρόγραμμα κατασκευῆς καὶ τὴν συντήρησιν ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν περιοριζόμεθα εἰς τὰ ἄνω ἐκτιθέμενα.

Θ. Χ.

Ἐκ τῶν Περιοδικῶν

Αἱ τάσεις τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ὑδραυλικῶν δυνάμεων ἐν Γερμανίᾳ.

Ὁ Heinrich Lux (Social Monatshefte Αὐγούστου 1921) δημοσιεύει τὰ ἑξῆς περὶ τῶν τάσεων διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ὑδραυλικῶν δυνάμεων.

Ἐὰν ὁ παγκόσμιος πόλεμος οὐδεμίαν πραγματικὴν ὠφέλειαν ἔφερε, πρέπει ν' ἀποδοθῇ τοῦλάχιστον εἰς αὐτὸν μία θετικὴ ὑπηρεσία ὅτι προσεῖλκυσε τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνωφελῶς ἔξαφανιζομένων ἀποθεμάτων ἐνεργείας ἐπὶ τῆς γῆς. Πανταχοῦ ἔξασκεῖται προσπάθεια πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν συντόμως ἔξαντλουμένων ἀποθεμάτων ἀνθρακὸς καὶ ἔτι μᾶλλον πρὸς χρησιμοποίησιν τῶν ἀνεξαντήτων ὑδραυλικῶν δυνάμεων διὰ γενικῶν παροχῶν ἐνεργείας. Μέχρι τοῦδε ἐχρησιμοποιοῦντο ἐκεῖναι μόνον αἱ ὑδραυλικαὶ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι εὐκόλως ἐγκαθίσταντο καὶ ὧν ἡ θέσις ἦτο πρόσφορος διὰ τὴν κατανάλωσιν καὶ ἡ προσοχὴ ἦτο ἐστραμμένη μᾶλλον πρὸς ὑψηλὰς πτώσεις ἢ πρὸς μεγάλας παροχὰς ὕδατος, διότι ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει αἱ δαπάναι ἐγκαταστάσεως ἦσαν μικρότεραι τῆς δευτέρας ὅπου οἱ στρόβιλοι δέον νὰ δέχωνται μεγάλας παροχὰς ὕδατος. Οὐδεμίαν δὲ ἀπεδίδειτο προσοχὴ εἰς τὴν ἐπὶ τῇ βάσει συστηματικῶν σχεδίων χρησιμοποίησιν τῶν ὑδραυλικῶν δυνάμεων ὁλοκλήρου ποταμοῦ, ἀλλὰ ἕκαστος ἴδρου ἐγκαταστάσεις χωρὶς νὰ ἐξῆ ὑπ' ὄψιν τὴν ἀρίστην διαρρύθμισιν τῆς διαθεσίμου ἐνεργείας, ἀλλὰ ἀπέβλεπεν μόνον πρὸς τὴν συμφερωτέραν δι' ἑαυτὸν λύσιν. Εἰς τὴν Γερμανίαν αἱ συνθήκαι εἶναι ἐντελῶς εἰδικαί, ἔνεκα τῶν νομικῶν δυσκολιῶν περὶ τὴν παραχώρησιν τῶν δικαιωμάτων χρήσεως τῶν ὑδάτων, καὶ διότι αἱ ὁμόσπονδοι ἐπικράτειαι, καὶ αἱ κοινότητες πᾶσαν τὴν δρᾶσιν εἰς τὸ ζήτημα τῆς παραγωγῆς ἐνεργείας εἶχον ἀφήσει εἰς τὸ ἰδιωτικὸν κεφάλαιον.

Υπὸ τὴν πίεσιν τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλῶν ἀπεδόθη ἐν Γερμανίᾳ μεγαλειτέρα σημασία εἰς μεθοδικὴν πολιτικὴν ἐπὶ τῶν ὑδραυλικῶν. Ἡ νότιος Γερμανία διὰ τῆς δημιουργίας τοῦ Bayernwerk (ἐργοστάσιον Βαυαρίας) ἤνοιξε τὴν ὁδόν. Τὸ μέγα τοῦτο ἔργον περιλαμβάνον ὑδραυλικὰς δυνάμεις αἰτινες τροφοδοτοῦνται ὑπὸ τῶν Ἄλπεων εἶναι ἐν τῷ τελειοῦσθαι, θὰ παρέχει ἐνεργεῖαν ἀρκοῦσαν δι' ὅλην τὴν χώραν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς παραγομένης διὰ τοῦ ἀτμοῦ. Τὸ ἔργον τοῦτο ὀφειλόμενον εἰς τὴν δραστήριον πρωτοβουλίαν τοῦ Oscar von Miller ἐκτελεῖται κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ τοῦ ἰδιωτικοῦ κεφαλαίου. Τὸ ἐκτελούμενον ἔργον θὰ παρέχει ἰσὺν 300.000 ἵπων, σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ σύνολον τῶν ὑπαρχουσῶν ὑδραυλικῶν δυνάμεων ἐν Βαυρίᾳ ἐκτιμᾶται εἰς 2,4 ἑκατομύρια ἵπων, ἀντιστοιχοῦντα εἰς ἐτησίαν κατανάλωσιν 16 ἑκατομμυρίων τόνων ἀνθράκων, μὴ συμπεριλαμβανομένων πολυαριθμῶν μικρῶν δυνάμεων, ὧν ἡ χρησιμοποίησις γίνεται εὐχερεστέρα διὰ τῆς προόδου τῆς τέχνης ὡς καὶ ἡ τῶν μεγάλων δυνάμεων. Αἱ νῦν ἐν κατασκευῇ δυνάμεις καὶ αἱ δυνάμεναι νὰ κατασκευασθῶσι θὰ παρέχουσι ἐτησίως 16 δισεκατομμύρια ὠριαίων ἵπων· ἐκ τούτων ἀναλογοῦσι 2,5 δισεκατομμύρια διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν σιδηροδρόμων, διὰ τοὺς κινητήρας 5, διὰ φωτισμὸν 0,5 καὶ διὰ καταρυσίαν πρῶτων ὕλων (ἀνθρακασβεστίου, ἀργιλίου, νιτρικῶν ἐνώσεων κτλ.) 8 δισεκατομμύρια ὠριαίων ἵπων.

Υπὸ τὰς παρούσας, ἐν Γερμανίᾳ, συνθήκας τῆς μειώσεως τῆς ἀξίας τοῦ χρήματος ἦτο ὀπωδὴ ἢ ἥρωϊκὴ ἡ ἀπόφασις τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Bayernwerk ἐπὶ τῇ βάσει δαπάνης κατασκευῆς 6000 ἕως 7000 μάρκων καθ' ἵππον, ἥτοι 0,08 μάρκου κατὰ ὠριαῖον ἵππον δαπάνης παραγωγῆς. Ἄλλ' ἡ τιμὴ αὕτη εἶναι μόνον τὸ ἕμισον τῆς δαπάνης παραγωγῆς ἐνεργείας δι' αἱμοῦ.

Τὸ ζήτημα δὲν παρουσιάζεται τόσον εὐνόικως εἰς τὰ νοτιοδυτικὰ τῆς Γερμανίας εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ρήνου καὶ εἰς τὸν ἄνω ῥοῦν τοῦ Δουνάβειος. Εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ρήνου ἐκτὸς τοῦ ποταμοῦ τούτου μεταξὺ Κωνσταντίας καὶ Στρέσβουργου δὲν ὑπάρχουσι εἰ μὴ μικραὶ ὀγκεικῶς δυνάμεις. Ἐν τοῦτοις ὑπάρχουν 2,3 ἑκατομμύρια ἵπων διαθέσιμα ὧν μόνον τὸ ὄγδον εἶχει χρησιμοποιοθῆ. Ἄλλ' ἡ συστηματικὴ χρησιμοποίησις αὐτῶν προσκρούει εἰς τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῶν διαφόρων ἐπικρατείων (Βάδης, Βυρτεμβέργης, Ἑλβετίας). Ἐν τοῦτοις ἠδύναντο αἱ διαθέσιμοι δυνάμεις νὰ ἐγκαταστήθωσι ὑπὸ τῶν δῆμων τῆς περιο-

χῆς ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐξοικονομήσεως τοῦ ἀνθρακος. Αἱ δὲ ἐξυπηρετούμεναι περιοχαὶ θὰ ἦσαν διὰ μὲν τοὺς σταθμοὺς παραγωγῆς τοῦ Ἄνω Ρήνου ἢ νοτιοδυτικῆ Γερμανία, τὰ μέγала βιομηχανικὰ ἐργοστάσια ἰδίᾳ τὰ ηλεκτροχημικὰ καὶ οἱ σιδηροδρομοὶ, διὰ δὲ τοὺς σταθμοὺς τοῦ Μέλανος Δρυμοῦ ἢ παροχὴ ρεύματος ἐν παραλλήλῳ πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ Ρήνου καὶ ἡ τροφοδοσία τῶν πολυαριθμῶν βιομηχανιῶν τοῦ Βαδικοῦ καὶ Βυρτεμβεργικοῦ μέρους τοῦ Μέλανος Δρυμοῦ.

Αἱ ὄρειναι καὶ λοφώδεις χώραι τῆς μέσης Γερμανίας δὲν εὐνοοῦνται ὅσον αἱ τῆς νοτίας· ὑπάρχει μὲν ἄξιος λόγος πλοῦτος εἰς ποτάμια ὕδατα, ἀλλὰ ποικίλλει κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους καὶ μειοῦται ἡ ἀπόδοσις τῶν ὑδροηλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων, μὴ ὑπαρχούσης φυσικῆς ἑνθμίσεως διὰ λιμνῶν. Μόνον διὰ πολυδαπάνων τεχνιῶν λιμνῶν μετὰ φραγμάτων δύναται νὰ ἐπιτευθῆ ἡ ἑνθμία καθ' ὅλον τὸ ἔτος τῆς παροχῆς. Ἄλλὰ εἶναι δυνατόν ἐπὶ τῇ βάσει γραμμῶν μεταβιβάσεως τῆς ἐνεργείας εἰς μεγάλας ἀποστάσεις νὰ συνδυασθῶσι αἱ δυνάμεις τῆς νοτίας καὶ τῆς μέσης Γερμανίας, ἐλαττούμενης τῆς δαπάνης τῶν μεγάλων τούτων γραμμῶν καθ' ὅσον μεταξὺ τούτων ὑπάρχει διαφορά φάσεως ἡμίσεως ἔτους, ἥτοι τὰ μὲν ὕδατα τῶν Ἄλπεων φθάνουσι τὴν μεγίστην αὐτῶν παροχὴν κατὰ τὸ θέρος, ὅταν τῆγονται αἱ χιόνες εἰς τὰ ὄρη, τὰ δὲ τῆς μέσης Γερμανίας κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ τὸ ἔαρ ὥστε διὰ διοχετεύσεως τοῦ ρεύματος τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ ἐπὶ κοινῷ δικτύῳ ἐνεργείας ἐπέρχεται ἐξίσωσις περίπου. Αἱ πτώσεις τῶν διαθέσιμων δυνάμεων εἶναι συνήθως μικραὶ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιδεκτικῶν χρησιμοποίησεως διὰ φραγμάτων κοιλάδων ἀποταμιεύσεως περιωρισμένος.

Διὰ τοῦτο εἰς πολλὰς περιπτώσεις τότε ἡ παραγωγὴ δυνάμεως εἶναι οἰκονομικῶς ἱκανοποιητικὴ ὅτε συνδυάζεται πρὸς ἔργα ἀντιπλημμυρικὰ, ἀρδευτικὰ, τροφοδοσίας διωρύγων ποταμοπλοίας. Εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ρούρ, τοῦ Αἰφελ, τῶν πηγῶν τοῦ Βέξερ, τοῦ Μάιν, τῆς Σάαλ, τοῦ Χάρτς, τῆς Σαξωνίας καὶ τῆς Σιλεσίας ἔχουσι χρῆσιμοποιηθῆ δυνάμεις, ὧν τὸ σύνολον οὐδόλως εἶναι ἀσήμαντον. Δὲν ὑπάρχει ὁμως ἀκόμη ἢ ἐπὶ τῇ βάσει συστηματικῆς σχεδίου συνεργία τῶν χωριστῶν πηγῶν δυνάμεως, καὶ δὲν ἐξετελέσθη ἡ ἐγκατάστασις τῶν δυνάμεων ἐκείνων αἰτινες πρὸ τοῦ πολέμου ἐθεωροῦντο ὅτι οἰκονομικῶς δὲν ἀπέδιδον. Ἄλλ' ὁμως ἤδη ἡ πρόωπη τάσις πρὸς τοῦτο ἐξεδηλώθη εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Χάρτς διὰ τῆς σχεδιασθείσης κατασκευῆς σειρᾶς φραγμάτων

εις τὰς κοιλάδας τοῦ ὄρους τούτου, ἐξ οὗ θὰ προσπορισθῆ διαρκῶς ἐνέργεια 30.000 ἵππων. Ἐπίσης εὐνοϊκοὶ εἶναι οἱ ὄροι ἐν Σιλεσίᾳ, ὅπου μέχρι τοῦδε ὁ πλοῦτος εἰς γαιάνθρακα εἶχε ἀποτρέψῃ τὴν σύλληψιν σχεδίων χρησιμοποίησεως τῶν πλουσιῶν καὶ ἀξιολογιατῶν ὑδραυλικῶν δυνάμεων τῆς ἐπαρχίας ταύτης καὶ ἤδη κατεσκευάσθησαν 4 φράγματα. Αἱ ἄλλαι διαθέσιμοι δυνάμεις χρησιμοποιοῦνται ἐφ' ὅσον τοῦτο ἀπαιτοῦσι αἱ καθαρῶς τοπικαὶ ἀνάγκαι, καὶ μένουσι ἀκόμη ἀχρησιμοποίητοι τὰ δύο τρίτα τούτων. Τέλος μένουσι ἀνεξέταστοι οἱ μεγάλοι πλωτοὶ ποταμοὶ καὶ παραπόταμοι τῆς βορραιογερμανικῆς πεδιάδος, ἀλλὰ διὰ τὴν σημερινῶν μέσων τῆς τέχνης ἢ χρησιμοποίησις αὐτῶν διὰ δυνάμεις εἶναι δυσχερὴς ὑπὰ μεγάλην κλίμακα, καὶ ἂν ταῦτα ἤθελον ἐπιτρέψει αὐτὴν αἱ δαπάναι θὰ ἦσαν μέγιστα διὰ διαρρυθμίσεις, ὑδαταποθήκας κτλ. Εὐνοικώτεροι εἶναι οἱ ὄροι εἰς τὴν πρωσοπομερανικὴν γραμμὴν ὑψωμάτων ὅπου ὑπάρχει ὕψος πτώσεως ἀρκετὸν καὶ καλῆ θύμμις τῆς παροχῆς τῶν ὕδατων διὰ λιμνῶν, καθ' ὅσον ἤδη εἶναι ἐστραμμένη ἢ προσοχὴ πρὸς τὴν ἐκπλοήσιν σχεδίων ἐγκαταστάσεων δυνάμεων. Εἶναι γνωσταὶ αἱ ἐργασίαι εἰς τὰς Μαζουρικὰς λίμνας καὶ εἰς τὴν διώρυγα τοῦ Ὁβερλανδ, ἐκτός τούτων ὅμως ὑπάρχουσι πολυάριθμοι μικρότεροι δυνάμεις, ὧν μέρος ἤδη ἐχρησιμοποίηθη καὶ ὧν ἡ σημασία εἶναι ἐπὶ τοσοῦτον μεγαλειτέρα καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀνθραξ εἰς τὴν περιχώρην ἐκείνην.

Θ. Χ.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΙΑΡΥΣΙΝ ΚΟΙΝΗΣ ΣΤΕΓΗΣ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν ἐκκλήσιν τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Μηχανικῶν πρὸς τὰ μέλη τοῦ ἐξ ἀφορμῆς ἐνεργείας τῆς τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Ἐπιστημόνων Μηχανικῶν ἧς καὶ ὁ Πολυτεχνικὸς Σύλλογος ἀποτελεῖ μέρος, καὶ ἧς ἐνδιαφέρει ἐξ ἴσου καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἡ Ἐνωσις τῶν Ἑλλήνων Ἐπιστημόνων Μηχανικῶν, ἐκπροσωποῦσα τὴν κοινὴν γνώμην ἀπάντων τῶν εἰς τὰς μηχανικὰς ἐπιστήμας ἀσχολουμένων συναδέλφων, συζητοῦσα ἐν τῇ 3ῃ αὐτῆς συνεδριάσει διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συγκεντρώσεως τῶν προσπαθειῶν τῶν διαφόρων Ἑλληνικῶν Συλλόγων τῶν τεχνικῶν ἐπιστημῶν, κατείδεν ὅτι ἡ σκέψις αὕτη καὶ ἀλλαχόθεν θεωρητικῶς ἱποβληθεῖσα, δύ-

ναται νὰ τεθῆ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πρακτικῆς αὐτῆς ἐφαρμογῆς, μόνον διὰ τῆς ὑπὸ κοινὴν στέγην συγκεντρώσεως τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τῶν ὑφισταμένων Συλλόγων. Ἀπὸ τῆς συγκεντρώσεως ταύτης θὰ προέλθῃ ἢ στενὴ μεταξὺ τῶν μελῶν, ἀδιακριτῶς κοινωνικῆς καὶ ἱεραρχικῆς βαθμίδος, γνωριμία καὶ ἰσορροπία ἀνάπτυξις τοῦ αἰσθημάτος τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀλληλεγγύης.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Μὴ λησμονήτε ὅτι διατρέχομεν τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ κοινωνικῶν ὀργανώσεων αἱ ὁποῖαι διὰ τῆς ὁμαδικῆς καὶ συντονισμένης θελήσεώς των, διαγράφουν τὰς κατευθύνσεις τοῦ νεωτέρου μεταπολεμικοῦ πολιτισμοῦ.

Πρὸς τὴν προσπάθειαν ταύτην τῶν ἄλλων ὀργανώσεων ὄχι μόνον δὲν ἐπιτρέπεται ἡμεῖς νὰ ὑστερήσωμεν ἀλλ' ἐπὶ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων στηριζόμενοι ὡς διαμορφωταὶ τοῦ παλαιότερου πολιτισμοῦ, εἰμεθα κεκλιμένοι νὰ δώσωμεν καὶ τὴν μεγαλειέταν συμβολήν.

Ἡ ἀπὸ τῶν πολέμων καὶ τῶν πολιτικῶν ἀγῶνων ἀναγεννωμένη Ἑλληνικὴ Πατρίς, ὅταν αὔριον ἀποθέσῃ τὰ νικηφόρα ὄπλα τῆς, πρὸς ἡμᾶς θὰ στραφῆ νὰ τὴν βοηθήσωμεν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πλουτοπαράγωγικῶν τῆς δυνάμεων, δηλαδὴ τῶν δυνάμεων ἐκείνων, αἰτινες καὶ ἀσφαλέστερον θὰ ἐπουλώσωσι τὰ τραύματα τοῦ οικονομικοῦ αὐτῆς ὀργανισμοῦ. Διὰ νὰ ριφθῶμεν ὅμως, Κύριοι Συνάδελφοι, πρὸς τὴν εὐγνώμονα ταύτην δρᾶσιν, ἢ ὁποία θὰ παγιώσῃ τὸ εὐτυχὲς μέλλον τῶν ἐπερχομένων γενεῶν καὶ θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸ ἔσσει τὰ κτηθέντα διὰ τῶν πολεμικῶν ἡμῶν ἀγῶνων, πρέπει νὰ ἀγωνισθῶμεν. Τοιαύτη δὲ ὀργάνωσις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ νοηθῆ ἄνευ μικρῶν θυσιῶν αἱ ὁποῖαι θὰ μᾶς φέρουν καὶ εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν προσπαθειῶν.

Ἡ κοινὴ αὕτη προσπάθεια ἢ ὁποία θὰ προέλθῃ ἀπὸ τῆς κοινῆς στέγης εἶναι ζήτημα ἐπαγγελματικῆς ἀξιοπρεπείας, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τεθῆ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς λύσεως μετὰ οἰανδήποτε θυσίαν.

Καὶ πρὸς ὀριστικὴν μὲν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου ἐντός τοῦ ἀμέσως προσεχοῦς ἐμέλοντος, ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆ πρωτοβουλίας τῆς Γενικῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Μηχανικῶν, τοῦτο ὅμως δὲν ἀρκεῖ, οἱ καιροὶ οὓς διατρέχομεν δὲν εἶναι μενετοί.

Πρέπει νὰ ἀποκτήσωμεν τὴν προσωρινὴν στέγασιν διὰ νὰ καταλήξωμεν ὅμως εἰς ταύτην πρέπει ἐφ' ὅσον οἱ πόροι τῶν συγκεντρωμέ-